



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

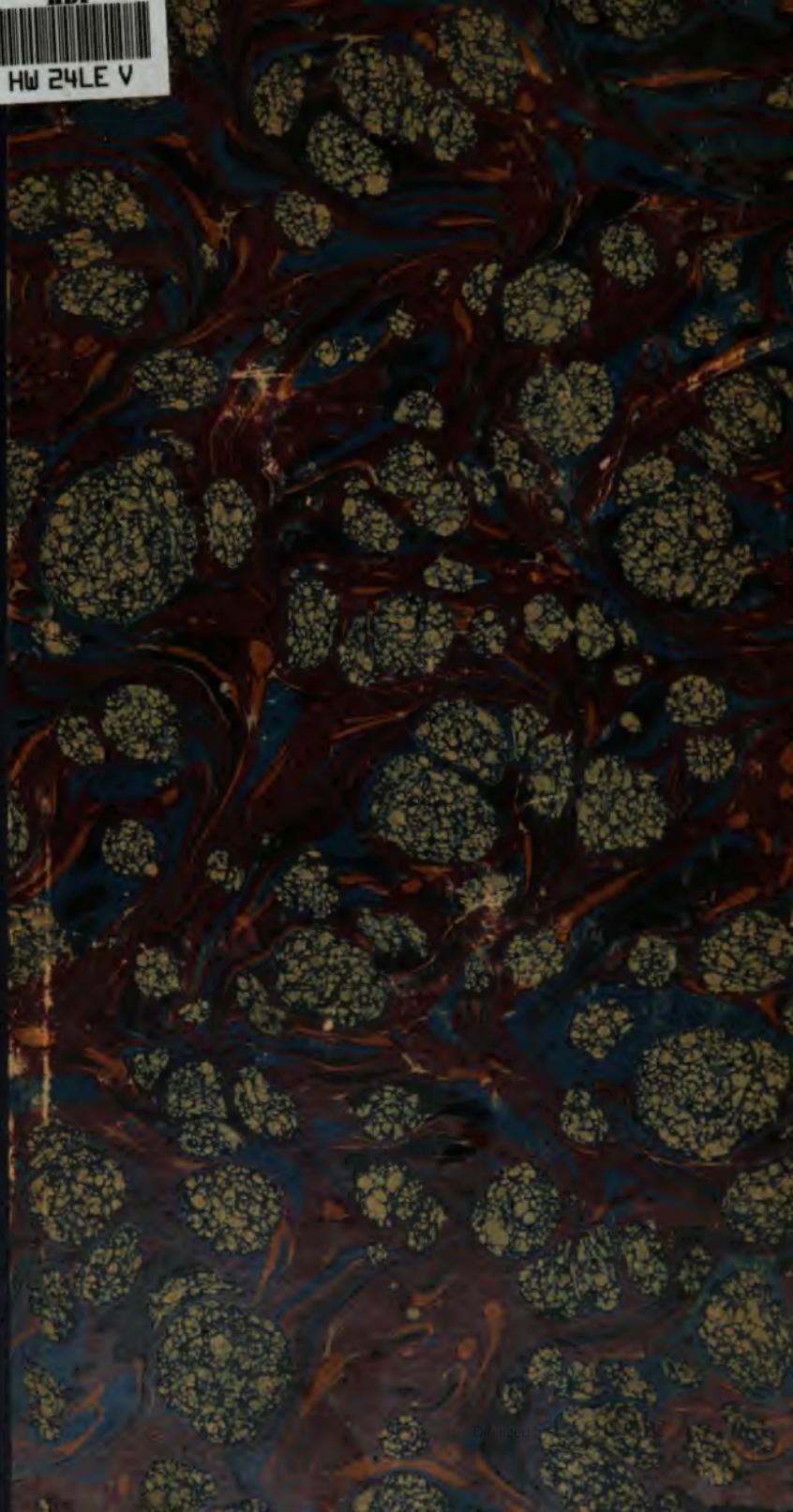
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

KE
13033

HW 24LE V



321 210
113 3A
KE 13033

~~RECEIVED~~
Harvard University



**LIBRARY OF THE
SEMITIC DEPARTMENT**

He

מפתח שלמה CLAVICULA SALOMONIS.

A HEBREW MANUSCRIPT

NEWLY DISCOVERED AND NOW DESCRIBED

BY

HERMANN GOLLANZ, M.A., D. LIT.,

Goldsmid Professor of Hebrew, University College, University of London.

J. KAUFFMANN,

FRANKFURT A. M.

BÖRNESTRASSE, 41.

D. NUTT,

LONDON.

57-59, LONG ACRE, W.C.

1908.

1/6

NETT.

1/6 45

מפתח שלמה
CLAVICULA SALOMONIS.

A HEBREW MANUSCRIPT

NEWLY DISCOVERED AND NOW DESCRIBED

BY

HERMANN GOLLANZ, M.A., D. LIT.,

Goldsmid Professor of Hebrew, University College, University of London.

J. KAUFFMANN,

FRANKFURT A. M.

BÖRNESTRASSE, 41.

D. NUTT,

LONDON

57-59, LONG ACRE, W.C.

1903.

1/6
NETT.

~~####~~ KE 13033

Aug. 18, 1911
Harvard University
Semitic Dept. Library.

DEDICATED
TO MY REVERED TEACHER AND FRIEND
DR. MICHAEL FRIEGLÄNDER
IN HONOUR OF
his Seventieth Birthday.



The manuscript described in these pages will offer to the student of ancient and modern literature much information regarding that branch of learning which deals with the world of mystery,—a theme which from time immemorial up to the present day has ever had a remarkable fascination for the mind of man.

The substance of this work might, as far as concerns its practical value, be looked upon as a combination of folly and daring; but from another point of view, namely, that works of this kind were during the past sought after, studied and believed in, the MS. before us assumes a character of high importance.

The Essenes, mentioned by Josephus and Philo, had already introduced into their religious activity some elements of a mystic tendency, and the Therapeutae of Alexandria were not behindhand in this direction. Their healing-art consisted in the application of mystic formulae derived from the works of King

Solomon (Josephus, *Antiq.* VIII, ii, 5). We find traces of this mysticism as the background of the art of healing in the New Testament itself. In the Old Testament, of course, witchcraft is looked upon as an abomination; it is forbidden and punishable by death.

Nevertheless, the spirit of man ever groping about in the dark was wont at all times, before the dawn of civilisation, to thirst and search after that which was hidden and concealed. For the purpose of improving their condition or satisfying their aspirations, men longed to employ in the absence of all material visible means of help such methods as they considered to have been supplied by the mystic world. Their aim at first was to alter their own conditions by means of such mystic practices; and any failure with which they met in the course of their operations, they attributed to their own personal defects and want of ability. Their faith in the methods which they adopted could not be shaken.

It was this very faith in the efficacy of their craft that gave the opportunity to many an impostor to mislead the simple honest folk who sought their aid; and these impostors, at least, had no cause to

complain that Fate had been unkind to them, and had not helped them to improve their lot in life.

In the New Testament (Acts VIII), it is true, the practice of open sorcery, personified in Simon Magus, is assailed; yet this yearning after the acquisition of the gifts of the world and the satisfaction of temporal happiness could not be quenched by means of religion proper, and the unbeliever continually resorted to the practice of sorcery in order to bring about, as he thought, the amelioration of his condition.

In the Alpha-Beta of Ben Sira there is also cited an interesting instance of the practical application of the magic art (Amsterdam Edit. 1696, p.9; the reference is to Nebuchadnezzar).

The Talmud (*Sanhedrin 67b.*) calls sorcery the „denial of the Providence of God” — אמר רבי יוחנן —: למה נקרא שטן בשמות שטחיזין פטלא של סעה :

A strong indictment against the practice of magic is contained in the later, though most important work *ספר החסידים* by R. Jehuda Ḥasid.

The concluding paragraph of this work is as follows: אין המזיקין מתגרין אלא במי שמתגרה בהם כנון — שכחנו הוא ואבותינו קטיעות או עסקו בכשפים ובהשבעות או

בשאלות חכם לכן לא יעסוק אדם בהם ולא יאמר עשה בשבייל
פיקוח נפש בהשבועות וקטיע' כי אין זה חכמה כי הוא מCKER ימיו
וחוי ידעו ואין דוחין נפש מפני נפש ונאמר תמים תהוה ואין לו
אלא הפללה והחנונים על הכל וה' ישמרנו וורענו ואת כל אשר לנו
מכל רע מעטה ועד עולם אמן ואמן :

Sorcery continued to flourish during the centuries down to the middle ages and later times. It often, even in modern days, raised altars upon which human beings were offered as victims. We have but to think of the various trials on the ground of sorcery and witchcraft recorded in the annals of European nations.

The chief work which is supposed to have served as the oracle of all sorcerers throughout history is the famous "*Clavicula Salomonis*".

King Solomon who, according to tradition, was king of the whole world, and who, according to the statement in Ecclesiastes, could render all the joys and delights of life subservient to his will, stood forth as the pattern and prototype for all who hankered after the things which they regarded as the pleasurable and desirable objects of existence.

The legend runs that it was by means of magical conjurations that King Solomon the Wise was enabled

to procure for himself all the delights and pleasures in which he indulged. A glance at the work *שער החשך* (Livorno, 1790) by the renowned Johanan Allemanno (XV. cent.), and at the *Responsum* of R. Jacob Provenciale, 1490, (in the collection *דברי חכמים* by Elieser Ashkenasi, Metz, 1849), is sufficient to inform us as to the number of apocryphal works ascribed to King Solomon.

Gedaliah Ibn Jahya in his book "Shalsheleth-hakabala" (Ed. Venice, 1587, f. 98 b.), in referring to such works, cites one by name—*טפחה שלמה*—the very equivalent of *Clavicula Salomonis*. His words are as follows:—
ואומרים שלות החכמים שעשה שלמה
הכחבים בעשרים וארבעה חבר נם כן סדרים על טבע האלנות
והעשבים וחיות בהמות ועופות וחבר ספרי' והשבאות נגר השטני'
ונקראת *טפחה שלמה*:

In the words of a modern non-Jewish scholar, to whom we shall presently refer by name:—

"Solomon plays the same rôle in ancient Jewish Magic as Faust does in the Christian; it is, therefore, not to be wondered at that books on magic are attributed to him. In addition to the famous *Claviculae Salomonis*, the following works are ascribed to him:— *Liber quatuor annulorum*; *Liber*

de IX Candariis; Liber de tribus Figuris Spirituum and de Sigillis ad Dæmoniacos; Clavicula Salomonis ad filium Roboam; Liber Lamene; Liber Pentaculorum; Liber de officiis Spirituum; Hygromantia ad filium Roboam; Testamentum Salomonis; the Book Rasiel, the Book Almandal, etc. Compare the writings of Roger Bacon, Agrrippa, Tritheim, Wier, Goldast, Naudé, Horst, etc., in which the magic works of Solomon are mentioned and discussed."

The book "*Clavicula Salomonis*" may originally ages ago have been written in Hebrew by some unknown author; a cruel fate overtaking both the sorcerer and his works, and completely destroying the original manuscript of the said "Key". In later times what is supposed to be various translations of it have appeared in the Romance languages.

Karl Engel, the great scholar of the Faust-legend, in his work *Zusammenstellung der Faust-Schriften von 16 Jahrhundert bis Mitte 1884*, Oldenburg, 1885 (§VI Salomo, 413 *sqq.*), has enumerated the various editions of the Clavicula which have hitherto appeared. They are as follows:—

Clavicula Salomonis Hebraeorum Regis translata in latinum idioma ex Hebraeo.....;

Clavicula Salomonis filii David;.....
Salomonis Clavicula i.e. *Der Schlüssel Salomonis,*
magiae et albae et nigrae, [“Constantius M. hat
diese clavicula von Jerusalem geschickt 320”]
Romae, 1510;

Claviculae Salomonis et Theosophia pneumatica..
Wesel, Duissburg and Frankfurt..... Andreas Luppius,
1686, [A Reprint in Scheible’s Kloster, Vol.III];

Semiphoras and Schemhamphoras Salomonis
Regis.... Wesel, Duissburg and Frankfurt,... Andreas
Luppius, 1686, [A Reprint in Scheible’s Kloster,
Vol.III, and in his Bibliothek d. Zauber-, Geheimniss-
und Offenbarungsbücher, Pt.VI.]

Claviculae Salomonis, 1686, by Luppius;

Clavis Salomonis et thesaurus etc., translated
by Neydecker, Germany, 1716;

Clavicula Salomonis explained by Samuel
Heineke, Pressburg, 1780;

Clavicules de Salomon..... dite du Papillon
Vert.... 1827.

In addition to these included in Karl Engel’s
list, other printed works, versions of the Clavicula,
are to be found in the British Museum, e.g:—

La Vera Clavicola, Milano, 1868; *La Clavicolas*

Salomon, Firenze, 1880, etc.

The British Museum has also among its treasures seven MSS. in the Latin, French and Italian languages. They are Add. MSS. 10,862; Sloane MSS. 1307 and 3091; Harleian MSS. 3981; King's MSS. 288; Lansdowne MSS. 1202 and 1203. Of these Nos. 288 and 3981 are French translations of the Italian made from the Hebrew by Abraham Colorno; a copy (in Italian) is, according to Ben Jacob's bibliographical work *חכמת אוצר הספרים שלמה* (s.v. *אוצר הספרים שלמה*), in the possession of Professor Steinschneider.

In 1889 Mr. S. Liddel Macgregor Mathers, author of the "Kabbalah unveiled", by piecing together these various MSS. contained in the British Museum, edited "*The Key of Solomon the King* (Clavicula Salomonis)".

A hurried survey of these very MSS. might easily convince one that they are anything but Jewish in character, several of them containing illustrations which, in the eye of the Jewish Law, would be regarded as blasphemous; the human face or more extended form appears in a circle with the words *אל שדי* added, the face itself in several instances being even supplied with horns and the form with wings.

With regard, however, to the Hebrew text itself, it seemed, as far as our knowledge went, to be altogether lost, so that in recent times no one troubled to make a search for it. In fact, it was given up as lost (*Cf.* Mathers, p.V.)

Without entering into the reasons for the utter disappearance of the work in the original, might it not be found in the fact that in recent centuries the book had lost its value for the sorcerer, and had an interest simply for the antiquarian student and the folklorist?

As late, however, as in the Faust-legend—child of Teutonic soil and of Romance and Slavonic adoption, the Clavicula served as the primary source of the Magic Art which figures so prominently in the legend itself.

To come now to the MS. which we are about to describe, and of which I propose to give an outline. I have lately had the good fortune to become possessed of what appears to be (as far as I am able to judge) a Hebrew Manuscript of the "Clavicula Salomonis", until this supposed to have been lost. I came across the volume while searching among the books contained in the library left by my late father, the

Reverend Samuel Marcus Gollancz.*

Judging from the Appendices and probably later Title-page, the MS. seems to have been copied in the year 1700. There is little doubt that the copyist had an older MS. before him; he frequently adds corrections and variants, the result of his own criticism. It often occurs that in making such corrections he employs the expression אָמַר יְפֵי כִּנְל; and once (f.54b) he writes as follows:—

ימ"י אחר זה הניתן

הכובת כמו יוד שיטות חלק ולא ידעת פירושו:

We might clearly infer from these words that the writer was copying an older text.

Our MS. consists of 72 quarto leaves of one pagination and 7 leaves of a second pagination, 157 pages in all. The writing is in the Hebraic - Italian hand, the MS. itself being supplied with numerous illustrations. It would appear that the copyist endeavoured to do his work as carefully as possible, inasmuch as he now and again when making a bad drawing confesses to his want of artistic skill, and repeats his attempt at drawing the same figure on the opposite page.

* My thanks are due to the eminent bibliographer, Mr. S. Chait, for kind help in this description of the MS.

The MS. has the following title-page:—

בעטרה שעטרכה לו אמו

סְפִּרְתְּלָמָה

בן דור מלך ישראל: אשר ישב על כסא ד' ומלך בעליונים
ובתחרונים ותרכ חכמתו מכל בני קדם.
ועד היום הוה בכוכס ונחבא אל הכלים במערה אחת בארץ שנער.
והובא למדינה לחשקת שוד ונשיא נדול ומשגב לקיסר קארלום
יעז והנה הוא העקב הראשון שיצא לחוץ מתחת ירנו.

פה אמשטראטם שנתה

גַּם ה' יְרִצֵּן הַטּוֹב לְעַקְ

The word between **ספר** and **שלמה** indicated by dots cannot be said to be “illegible,” for it has been *cut* out, evidently with a purpose, probably from fear; for it should be borne in mind that a book bearing the title **ס' מפתח שלמה** “Clavis” or “Clavicula Salomonis” might have involved, even at the time of the latest copyist, in most unpleasant and perhaps serious consequences, both the copyist as well as the possessor.

One has but to look back to the end of the 17th century and to the beginning of the 18th, and to think of the proceedings at the Trials, and the death-sentences in connection with witchcraft and sorcery. (Cf. Dr. Jaraczewski's *Vortrag über Hexenprocesse*

in Erfurt u. Umgegend, Erfurt, 1876, and the account of Jane Wenham's Trial at the Assizes at Hertford and Condemnation to Death, London, 1712).

The general impression conveyed by a perusal of the work itself is that it is perfectly Jewish in tone. The invocations and names contained therein, and the pantheistic spirit underlying the invocations as well as the formulae are not un-Jewish. The Jewish character of the work as a whole is not affected by the foreign elements and names introduced in the appendices and other parts. As an example I will but cite here one point contained in a passage found in folio 46a. In the reply of "Bilath" the expression occurs אֶל יְהוָה, which proves that this demon, instead of being the enemy of God, is in reality subservient to His Will in reducing the sinning creature.

This is certainly Jewish in spirit, since the Christian idea of Lucifer is that of a rebel cast out of Heaven. If, for example, the invocation were Christian, the author would not have inserted a phrase so contrary to his own doctrine.

According to all appearances, the Magic Book "Clavicula Salomonis" was composed in the East.

And it is not at all unlikely that our MS., in spite of obviously late additions introducing in the appendix of the work the names of Prague and Vienna, may have been brought from the East into Europe by those turbulent spirits who acknowledged a Magician as the Messiah and followed him. Strange to say, there occurs in the appendix to our MS. one passage (fol. 6a.) which would seem to favour this theory, for it leads us on to a perfectly new track, namely, to the times of the dreamer and pseudo-Messiah, Sabbatai Zevi. In a variant incorporated in the text, the very name *שַׁבָּתִי* (Sabbatai) introduced by the abbreviation נ"א seems to occur. The name ר' *שְׁלֹמֹן* (fol. 6b.) also points to the same origin.

Several times the word "Tetragrammaton", the Greek equivalent of JHVH, is used in this MS; this substitution in the Jewish Cabbala was adopted solely by Sabbatai Zevi and his party; (Cf. "Beth Hamidrash," Weiss, article by N. Brüll, pp. 63 and 103).

The MS. begins thus:—

בעה"י
מכאן מהחיל הCAF
ה ק ד מ ת ה ס פ ר
הנה אנחנו אחר שרצינו במצוות שelta הע"ה ובחרנו ללבת

בעקבו כפי יכלתנו נודה ראשונה במציאות התחליה אחת הכרחית ודע כי בהתחלה היה כבוד ה' ומחשכה אמיתית המנעה מלכט המאמין ופעשה ישר יגיע טפנו כח ויכולת אמר שלטה ע"ה בלבד אחד האל יתברך בלבד המעללה לבדר האמונה אשר טפנו יגיע במלאתה סגולה אחת. התחליה אחת ושלמות אחת אלא שיתחלק אל דברים רבים ועל זה הצד החלקים הבלתיים ישבו להיות כלל אחד עפ"ז שהוא על אופן בלתי שלם כן נס כנ"מ מלאו הזמח כל מעלה וכח. בשם אל חי אמת אשר הוא אלפ"א ואו" התחליה ותכלית מהרכבתה חותם האל יתברך יודע בחלק ראשונה מחווין אלהים ליריעת חלק שני מחווין המלאכים, מכבישת הרוחות ליריעת חלק ד' טמאס בעלי שאול התחיה ליריעת חלק ה'. המלאכים הם על ג' פנים, רוזה לומר שפטים אויריים ארציים, והشمיטים נ"ב על שני פנים אשר קצת מהם עוברים לאל יתברך בלבד והם ט' מדרגות כרובים שרפאים אראלים וכו' אשר אין לרבר בהם אצל בני תמותה לא בכח טבעי ולא בכח מלאכתי ואלו לא יקרוו בשום פנים כי הם תמים לפני ד' וככודו בשבח והודה: ולעלום מפניז לא יפרדו: אולי מפניז שנפש מין האדם יゾורה עמהם, ועםם ייכלה להתעדך ולהצלה. הנה יכול הרוח מצד החדר האלף עם גוףו להבitem אל הכבוד הנפלא באמיותו ולהללו אויהם ולהכير בוראו ואות ההכירה אינה הכרת האל בכבודו וככלהו אם לא על הפנים שירעוו בני אדם והגבאים כולם וראי שתרדע כי בזה השם איקא לא יובן דבר רע כי מאנו בלשון יוני יאמר פלוסוף ובלשון נוצרי חכם (?) ובבלשון עברי סופר. ובאלו יובן חכמת החכמים כי אם יכתבם האדם וכשה יודעו ההווים העוברים ועתיריהם.
כאן יתחילו התפלות אשר הם **לג** וכוה המאמר הראשון יושלטו.
והגשאים הם במעט בסוף המאמר אשר אחריו.

Then follow seven “Prayers” in pure Hebrew with here and there a Cabbalistic name.

I give the first two as specimens:—

תפלה ראשונה: **אנלא** אוֹר אַתָּה וְחַיִם הַשׁוֹפֵט הַרְחַטֵּן שְׁמַרְנִי
ועורני בְּנִבְרוֹת רְחָמִים וְאַרְךְ אֲפִים בְּהַחְזִין הַהַקְרֹשׁ וְחַנְנִי אַטְןִי
תפלה ב', **מַונְנוֹן ה'** קְדוּשׁ הַאֲבָב הַיְכֹלָל אֱלֹהִי עַולָם אֲשֶׁר לִפְנֵי
כָל הַנְּבָרָאִים וְהַכְּלָתִים נְבָרָאִים מִקְוָר הַיְצָרוֹת כָלָם אֲשֶׁר עַינְיוֹ רָאוּ
הַעֲדָר הַעוֹלָם אֲשֶׁר מְנֻعְמִתָּה חָסְרוּ מִלְאָוֹ שְׁמִים וְאָרֶץ אַוְנוֹ יִשְׁטָמוּ
כָל פָּועֵל וּמְרָם הַיּוֹ רָאָה כָלָם בְּסֶפֶרְנוּ נְחַקָּק כָל הַבְּרָאִים אַלְמָם נָם
אַנְשִׁים. הַבִּנְנוֹנוּ נָא הַיּוֹם אֶל עַבְדָּךְ הַגְּרָכָה עַם רָחוֹ וְגַנוֹתָה הַחַתָּה
רַנְלָךְ לְטַעַן רֹוח קְרַשְׁךְ חַוְנִי וְהַקִּימִנִּי לְרָאֹת בְּהַדְרָךְ תַּן נָא בְּרַכְתָּךְ
הַיּוֹם עַל כָל מְעַשֵּׂי וְקַיּוּם עַקְיָדוֹתָךְ וְקַדְוָשָׁת חַוִּינָךְ יִהְיָה נָא לְהַאֲרִנִי
אַטְןִי.

The 8th “Prayer” contains simply Cabbalistic names.

The 9th consists of but one line.

The 10th is missing.

The 11th consists of two lines of Cabbalistic names.

The 12th to the 18th have simply the opening words,

with *i.e.* “etc.” added, thus clearly referring to Prayers or Invocations well-known, and contained in fuller and older MSS.

The 19th to the 22nd are complete, but consist solely of Cabbalistic names.

The 23rd has but one word, with *וכו'* added.

The 24th is complete; only Cabbalistic names.

The 25th and 26th have but one introductory Cabbalistic word.

Folio 3a. has:— **ראשונה פ"א** זהו אלישע **אבן יתץ**

מבק **יעץ** זה השם אפוא נושא עליו הכהן על החוה
בהבנשו אל קדש הקדשים etc.

Folio 3b. has the heading **חותם האל**,
and continues the subject for four pages
till 5b.

Folio 5b. almost begins with the heading **פעולה המעליה**,
continuing till 6a, which contains 2,
הפעלה נבונה the first termed.

Folio 6b. has another “Prayer” in pure Hebrew
העליה אור העולם, האל אשר—
לא יכולות שיעור אב הנצחותו נותן הכתה ידיעה והחדר
הרוחני וכו’

F. 6b. continues:— **אתהיל בעורת העזרה הסער השני מהטעה**

This passage gives us important information concerning the Title of the book. We have for the first time in the body of the MS. the term, **טפחה**, equivalent to “Clavis”.

Following these introductory words comes this passage:—

זהו חיבור מבוי שלמה ע”ה הנכתב בשני ספרים ממתארים (sic)
בראשון יתבאר איך יובנו המלאכות והנסיות ואיך יוכרו טיעות

המלאות והנסיות וטה הרבר אשר הוא הכריח] לטעויות אותם המלאכות: etc.

In this paragraph the following regulation or order occurs:—

אחנן ומזויה אני לכל המנייע החיבור הזה לידיו שלא יתגלו לשום אדם אם לא יהיה צנוע ובעל סור וחדרין בטעשו במלאה הזאת ומשבע אני אותו באלקום חיים ובורא עולם שכמו שישמור את נפשו ושמור הספר הזה שלא לננות אותו לבתני ראים ואם לא ישמע לו זה אפילו תחנתי פנוי מישחני הוריעה הזאת שלא יצלה בכל מעשו וחפציו אשר יבקש לעשות אבירות:

Folio 7a. על כמה פנים יהיה המלאכות או הנסיות:

Folio 7a.—8b. באיזה שעתה הפעל המלאכה או הנסיות:

Folio 8b. בעל המלאכות והנסיות

„ תעללה בורא עולם

„ תעללה האב כל יכול

Folio 9a. תעללה אבראכישן (או אבראקו) (או אבראקו)

Consists of Cabballistic names.

„ נשלהה התעללה End of the prayer said prior to effecting the charm.

„ ואחר שערכו הנ' יטם הללו יתחיל להבין המלאכה או הנסין מהחברים והתלמידים

The following passage occurs in this paragraph:—

ובאשר ירצה אומן המלאכה והנסין להתאייל ברבך מזו המלאכה ישגדל להיות לו שלשה חברים או אחר. ודע כי בכל מלאכה אשר יעשה בה עגנות יצטרך לשלהם חברים לפחותות ואם לא יהיה לו חבר יקח כלב בחברתו קשור אצלו:

Here follows the manner in which the 3 associates are to be conjured, as well as the conjuration in the case of the dog.

As regards the latter we have the following regulation:—
וזא יבחר לו האוטן לחבר כלב אחר צדיך בראשונה שיטבילו עמו מים מושבעים אה"כ ייעזר אותו כמו שעשין את עצמו וישבע על הפענים האלה:

השבועה

אשביע אותה ואנוור עליך יוצר הכלב בשם מי אשר יצר אותה
ויאתדר אותה וauseן אותה בשם אל עליון ושמו הקדוש שתהוה
לי למחבר אמייתי ואוהבי אמתו:

folio 9 b = 10a. במדבר אין נארה

If the associate be a boy or girl.

הַאֲבָבָה Folio 10a

כטפֶּה יְמִינָה הַחֲבָרִים Folio 10a

The associates to be 3, 5, 7 or 9, exclusive of the magician himself.

Folio 10b. Two Prayers. הפללה

אותם הטע' ימים Folio 10b.—11a.

Concerning the 9 days' preparation for the act of conjuration.

הטרחץ Folio 11a.—11b.

The ablution and recital of certain Psalms.

פשביע אודר יציר המים

ויאמר תפלת הוכה הפלת מארבאליא.

Folio 11b.—12b.

ברכת המלח

„ 12b.—13a. מהתקומות אשר יעשו המלאכה שטה
„ 13a.—13b. הפללה לאט"א

In this paragraph mention is made of all the vessels and instruments required in the act of effecting a charm, the incense-burner, writing materials, etc.

„ 13b.—14a.	טהסכין וחרבות במלאה
„ 14a.	דע שיש מלאכות שזריכים מגל
„ 14a.—15a.	אין יהיה הבניתה בעגולות
„ 15a.	מהתעשנות במלאות
„ 15a.—15b.	אשביעך יוצר האש בשם בורא הכל
„ 15b.—16a.	ממים ואוב
„ 16a.	טהנירות והאש
„ 16a.—16b.	The following words enclosed in brackets show that our MS. is a copy:—

(ושני נסחאות בחותמות תמצאים בספר החותמות) אח"כ
אמר על הנרות החומרם האלו ברכי נפשי ק"ד: שרו לד' צ"ו:
כל העמים ט"ז: והודיענו לך אלדים ע"ב: והתפללה הזאת: אני אלדי
צורי תנה לי דעה בינה והשכל לאחוב וליראה אותק ולהורות לעבר
לחנן באטונה שלמה ורצון טוב. תנה לי ענות זחכטה וטהרה
אמיתית וכו':

Folio 16b.—17a.

טהנירזה והדריז

„ 17a. Of taking the blood of the bat. מדם העטלף

In this section occurs:—

כאשר החפץ
לפעול מדם עופות או ימר בצל' חיים מאוהה צריך
שיאטרו עליו הדרברים הנ"ל כמו שיאטרו על העטלו' ואמ' התצרך
לשוחות עופ או בעלי חיים אחר החרנה עם הסכין או החרב הנ"ל:

Folio 17a.—18b.	טקלף בתולוי או נפל
„ 18b.—19a.	משועה או טיט לעשות צלטם או נירות
„ 19a.—19b.	טהחת ובית יד הברול
„ 19b.—20a.	טקלף נדי וקלפ'ים אחרים ונירות
„ 20a.	טהקרטורי הנכתבים
„ 20a.	מכנרד משי או פשן
Folio 20a.	ובל הדברים הנשבעים יושטו מכנרד זהה ויישמור פעלים בעליהם הטייד הם:
Folio 20b.	זהו צורת האידיאל הקירוש הפועל בכל י"ב טעלות צורת המתנורה איך תהיה
Folio 21a—23a.	ספר החותמות

5pp. of symbols and figures.

כאן הוא מתחולק ספר הנסיונות השיך ברף זה
This heading is inserted by some later
hand.

The beginning of the next section is:—

עיגול מופלא מאר ובן התעשה
שביע אני עלייך השר הנרו' ברקיאל וכו'
Then
עוד משבע אני עלייכם בשם כורא את הכל Folio 23b—24a.
ויזכר הכל וועשה הכל וקונה הכל ראשון ואחרון לכל

קונה ואין קונה לו יוצר ואין יוצר לו פועל ואין פועל
לו ארון ואין ארון לו מושל ואין מושל לו סמץיא ואין
סמץיא לו ראשית ואין ראשית לו אחרון ואין אחרון לו
ברא והכל בראוי יוצר והכל יצורי קונה והכל קניינו
עשה והכל מעשו פועל והכל פעליו ארון והכל עבריו
מושל ובכל מושלתו סמץיא והכל סמץיאו סבה והכל
בנסיבות הכל יכולה והוא חי וקיים לעדי עד סלה שלא
הו טכאנ עד שתשלימו חפצי ורצוני ומאטריו ושאלתי
שהוא כך וכך וכו'

This whole passage is highly interesting, containing among others a conjuration of the "twelve families that came from Heaven to Earth on the day on which was born the son of the Great Satan—your father!"

Again, 2 lines from the bottom of F. 24a, we read:—

שהעשו שאלתי ובקשתי בעת ההוא ואהיה אני שלט
עליכם לכל דבר מהרה רוץו רוץו עשו עשו הביאו לי
כך וכך והביאו לי מהרה מהרה בזו השעה: בשם אדריה
י"י צבאות ובשם סדריאל ומלכיאל הרים הנדלים
ותשביע נ"ב בלשון ערבי עזה מע בע שם חמתם
ובינכם שיטמו אל קוראן ובשם הספרדים שכתב לכם
נבייכם מחדך והם טא יא שין בז הא עין צרי ע"ב:

Referring as this passage does to the Koran and Mohammed, have we not here the *terminus a quo* for the work itself?

Folio 25b.—27b. Concerning the 12 images designed
for the 12 hours of the day.

ספר צלמי שעות היום (אמר בLINOS כי) Folio 25b. begins:—
בצלם [הראשון *added*] יעשה בשעה ראשונה מכל יום (לקשר
כל הלשונות שלא ידברו בע לעולם)

A work written by one named BALINUS is described by Jacob Reifmann in the periodical "Jeshurun", 1864, f. 60 (Cf. Ben Jacob's, אוצר הספרים, f. 287, s. v. מבוא הנדרל להחכם באליינוס).

Folio 27b—28b. Of the 12 images מצלמי הלילה corresponding to the 12 hours of the night. The 7th, 8th, and 10th are missing.

נוּשָׂלָמוּ אֶלְמָיו הַיּוֹם
וְהַלְילָה בָּעֹזָה

עמוי עשו האחד עושה הרברום חוקק Folio 29a. begins:—
ומנהג כחות היוצרים הראים סעלת כל הכהות
ומטשלות בהיזוריב הדבריים באופן נפלא יורה כי
הנהיל אותם באצטאות הטעלה על ידי הפעולות הדבריות
הבחות המפוארות אשר יסודרו תחת יד הטעלה אשר
מהם יטשו מוקرم הבחות הטלאביות אשר זכותם
ובכהורותם רב בשיעור מאר אולם במערכות חיליה (sic)
שימשכו מהה טהדותות הראשונות ובאמצעות הטעשים
יקבל רשותות בהרבה מהטעלה ויוחקקו על ידי השתנותם
מההשכיל וויבורחו להשפייע בכל חלקי הארץות וכונה
ויבר מזיאית חכמת אלדים חיים ברוח טהרותות הבודשות

בטעשה המועלות האלו התגלה לבני אדם ולטבע ופאר
המעלות האלו בהנקות וההנצחות אשר אין בה כנדרו
אשר יראו מה טאוו של בני אדם יairo וכו'

Folio 29a. אופן המעללה

Folio 29b. עוד מהשועה

Folio 29b—30b. [2 pp.] המול הראשון מהמעלה תmr המול
ומעללה הוא טלה והוא מפני ש אברהם ע"ה העלה אותו
לעללה תחת בנו והمول הוא מול מתרנווע אשוי
וחבר וברח עד חזי מרזו ועל לייז עד חזי אפריל אשר
בזמן ההוא יעשה הארמאל וכו'

This reference to "Abraham, of blessed memory,
offering the lamb (*sic*) in place of his son
as a burnt-offering", is distinctly Jewish
in character.

In this portion the following passage occurs:—

אשביע אהנן ואבקש בר' הקדוש ד' אמת הוא אלדים
חיים יוצר כל הברואים הנגליים ונסתרים (וכתור בראשו
ובזה האלטראל הקדוש מהטלק' שלמה) ובשם הזה אשר
מןינו ירעדו כל ברוא שמיים וארץ אשר בשאול
תחתית וכו'

Folio 30b—31b. המעללה השנייה נקרא בתה

Folio 31b—32b. מהמעלה השלישית קשת (המעלה הנ'
נקראת חרמאן)

Folio 32b. המעללה הרביעית שור (המעלה הר' נקראת
(פנטיאהן)

Folio 33a. טהעלת החטישית בתולה (הטעלת החטישית נקראת אַיִיטִי)

This contains a reference to such sciences as Philosophy, Medicine and Alchemy, thus:

שְׁעֻולָתָם לְהַשְׁפֵיעַ עַל בְּנֵי הָרָם בְּחִכּוֹת בָּטְבּוּוֹת כְּמוֹ פְּلֹסְוּפִיָּה וּרְפָאָה וְאַלְקִימִיָּה

Folio 33a. טהעלת הששית נדי (הטעלת הוי נקראת נְעִם) Contains a reference to Logic, Music and Politics:

יָכְלוּ לְהַשְׁפֵיעַ נֶגֶב חִכּוֹת וּגְם הַיִנְיָן [הנין]. חִכּוֹת הַיִנְיָן וּפְלֹסְוּפִיָּה המדרנית ואמיתות:

Folio 33b—34a. טהעלת השביעית האותים (הטעלת הוי) תקראי גופר (ג"א שופר)

Contains a reference to Astronomy, Mathematics, and Fractions.

לְהַשְׁפֵיעַ בִּיכְלָתָם עַל בְּנֵי אָרָם חִכּוֹת הַכּוֹכְבִים וְחִכּוֹת הַטְּסִפָּר וְחִכּוֹת הַתְּשִׁבּוֹרָה:

Folio 34a. טהעלת השמונית מזאנים [מאזנים 7] (הטעלת הח' תקראי אַרְיוֹרָה)

Contains a reference to Theology and Physiognomy:

אֲלֹהִות וְחִבְרַת הַפְּרִזּוֹפָף נִקְרָא יְאֹמְנָצִיא:

Folio 34a—34b. מהטעלת התשיעית דלי (הטעלת הט' תקראי שְׁפָא)

Folio 34b. מהטעלת העשירית סרטן (הטעלת הוי' תקראי בְּנֵן)

„ מהטעלת הי"א עקרב (הטעלת הי"א תקראי רְגִינְצָר)

מהטעלת הי"ב דנים (הטעלת הי"ב נקראת אלישרין).

With regard to the Cabballistic names with which this paragraph begins, the author says as follows:—
ודע כי השם האלה נדולים

מאור והם מכח דוטנייאוש והם מחזוקים לצייפרו קשור
ומכריוחים בעל כרחם כל הרוחות אל מצות הב"ה
ויקראו על דבר זה: ומישראלים כל בחורי הש"ה יישמרו
אותם מרותות רעה ווינשוו השדים מהם וליום הרין
יקשרו הסה השדים ובני האדם. וויראה על צורה אשה
בידיה טבאר ופוחח כל המטעיות ושקרות השדים ווישחק
ומזה תהייה השאלה ולא מולתה: התו כל הי"ב מעולות:

ספר המאוור—Here begins what is termed:

ונתחיל שמות שעת היום והלילה
שמות המלאכים וחותמיהם ואלו הן

Folio 35b. שמות מלאכי הימים

” שמות ארבעה תקופות

” שמות המלאכים המושלים בזמניהם ארבעה

” שמות הארץ בארכעה זמנים

” שמות שטש וירח בד' זמנים

”

Folio 36a. Conjuration for Sun-day: השבעת יום חמלה:

אשביע ואקיים עליהם מלאכי ד' הנדור בשם פ"ט
הקדושים ובסמות המלאכים הקדושים אשר יתשלו על
הצבא הרביעי ומשרתים לפני השר הנדור **בלמיה**
ובשם הכוכב חמלה ובשם אלהים חיים הנדור והגורה
ובכל מה שוכרתי אשבע עלייך רפאל הטלאך הטמונה

על יום השמש בשם ד' אלהי ישראל אשר ברא וכו'
שתשתרל ותטלא שאלתי וחיצי שהוא בר וכו'.

Folio 36a. Conjuration for Moon's day

השבועה יום מאדים „ Mars' day
השבועה יום נוכב „ Mercury's day
השבועה יום צדק „ Jupiter's day
השבועה יום ו' נוגה „ Venus' day „

Folio 36a—36b. „ „ Saturn's day

Folio 36b—37b. מהרחות האוריית המושלים בשבעה ימים

Folio 37b. מהתעשנות הכוכבים הנוכרים
לחמה שאנדאלו אדום, ללבנה אלואי, למאדום פלטן,
לכוכב אלמאנשטיקה, לצדך כרכום, לנוגה קוושט, לשבתי
גפריות:

Folio 37b—38b. השבעת האש אשר יושם בו הסטם

Folio 38b. (end) אחר השלטה כל זה יתראו חיוונות ורבריו
שחוק אין מספר במשורדים בכנור וכל מיני כלוי שיר
ונינון ייעשו כן למען יצאו החברים חוץ לעגולה וכו'

Folio 39a—39b. עחה ראוי שנאמר איך יעל בועל המעשה:

Folio 39b—40b. התלה באשר ילבש המלבוש

Folio 40b. שמות וחותמות טלאבים וכוכבים ומולות מספר
הטלאק רויאל עד שצ"ם הנכ"ל

Folio 40b—41a. שמות המולות וחותמותיהם

Folio 41a. (end) נשלים שמות טלאבי הכוכבים ומולות
חותמיהם וקרקטורייהם ונתהיל לכתוב חותמי השעות
והמולות וראש וונב התניין ואלו הם

כל מי אשר ייחفوֹן להגיע אל תכליות Folio 42a. begins: —
הטעשה של חותם **בילט** הנה פרם יכנס בענולות
המלאה הואת יזהר ראשונה ויתרחק מכל מעשה הניאוף
והמשナル ושמור בדבר דבריו הבאוי וליצנות ומכותרות
הబאלים ויסור מכל מחשנות וריה וערובוב וכו'

It continues for two and a half pages.

הספר הות הוא לשלה ראה החכמים אשר Folio 43a—43b.
ישנה בקריאתו הקורא פעמים רבות ויבינו כי יקרא
זה הספר השבעה שלטה ותחת הספר הות ראשיה הרוחות
רעות והם **בילט אשמדאי** שונרון (ו"א שומרון)
אשר בס עשה נפלאות רבו במספר וכל ומן אשר חפץ
בhem הוי לפניו וישראלוהו:

Folio 43b. בשם אל בעל היכולה.....כ"י כל מי אשר
ישמע ההשבעה הואת משלמה בן דור המלך הנדייל
והדיבור היוצא בשם אל כל יכול וכו'

43b—46a. Contain a number of conjurations in which
numerous Cabballistic names occur. The
following found on fol. 45a. may serve as a
specimen:—

עד נשבע אויך ונגזר עלייך **פיליט** (ג"א בילד) בן
אנט בן נאשאַרְון בן שְׁמַלְוִין בן מִינִיקָאָם
בן יוקאָר בן שְׁמַשָּׁא בן נְאָרִים בן בָּאַטְלִל
בן באַשְׁבָּאָש בן אַשְׁרְוִיד בן מַאָרָא בן אשמדאי
בן שְׁגַגְיָרְון (ס"א שומרון) אשר הוי נשאים על כל
המלאים והקברים כי הוא משל בימי שלמה ובימי

(פרופטמאי) ר"ל הנכאים ואו במעשים רבים משל עצמם נשביע בחוק וכל הקרוביים אליך: עוד אשבעיך בילט שהבא לעורה לםען כבודך אביך ANT ולםען כבוד אמך נעמה ברצון ולא בכם בשמה ולא בינון וכו' באמת ולא בשקר לעשות אשר חפצתי וכו'

Folio 46a. ודע שהשתה וערב באמצעי איננוathy שהי וערב: הוא לוח מרובע אינדריאנו והוחב חופה עליו מרבע צדוחה וגעשה השתה וערב.

This protestation on the part of the author with reference to the sign of the Cross seems quite superfluous; it is just the followers of Sabbatai Zevi who are distinctly spoken of as making use of the same (Vide 55b. p. מאורעות צבי וטהלה שעשו הוא וזה שלקחו בגדיו בד וכטפחו לבני) וטרטו אותם על פניו האדיבה ואח"ז לcko חרב של ב' פיטר' בידם והכו בו למלול האורן פנים ואחרור ומצד ימין לצד שמאל ומיד נפלו כפה טיפות דם טאויר הרקיע על המטהחו ואמרו לכל הנזכרים אתה שווה דם שדים הנחרנו על המטהחו בשתי וערב)

Folio 46a. (middle) אני בילט הנדול אל עורתי מוכן

להשיב לך על כל שעה אשר התשאול ולמלאות רצוניך והבעך והאותך כלו שאל מבני ויעשה טיר אני אשמאדי מלך הרום פלוסוף הנדול אם החפוץ לדעת מעבוריים והווים ועתיריהם הגני מוכן לענות ולהתיר לך ספקותיך:

The next 5 pages (46a—48a.) contain the responses of the Evil Spirit, with symbolic accompaniment, concluding with the words

הם ונשלם ספר בילט

מתקדמת התשעה קאנדרריי: Folio 48a (end)—49a. דאו לדרעת כי הט' קאנדרריי (sic) אלו הם שמיים וונתנו לשלהם בשפע האלחי' למחסה ולהצלת הנוט' ווונטש ובו'

Folio 49a (illustrated) ends:— **הם ונשלים מלאכת**
 הקנדארורי הט' של ראש החכמים שהעה
 the last line beginning with the expression
 וב"ל יפ"י

שם חמלאים המשרתים לפני בואל
 ברקיע שני...ו"ב מנוחת מלכים
 על מעלה ראשונה עומדים אלו
 מעלה ב'
 מעלה ג'
 Folio 49b—50a.

Folio 49b—50a.

fol. 50a. מעליה ד'... אם בקשה לעשות אויבך מטורף משינה ולא ישן.
קח ראש כלב שחור שלא ראה אויר
Another version of this paragraph is added
in the same handwriting.

Folio 50a—50b.

Folio 50b.

13

99

Folio 51a.

22

13

מעלה ה'
מעלה ו'
מעלה ז'
מעלה ח'
מעלה ט'
מעלה יוד'
מעלה י"א

Folio 51a—51b.	פְּצִלָּה יְבָ
Folio 51b.	דָּקִיעַ שְׁלִישִׁי וּבֹו שְׁלָשָׁה רָאשִׁים שְׁרִים:
Folio 51b—52a.	דָּקִיעַ רְבִיעַ אֶלָּו מְנֻהִינִּים אָהוּ בָּיוּם...
	...וְאֶלָּו מְנֻהִינִּים בְּלִילָה:
	Consists simply of Cabbalistic names.
Folio 52a.	דָּקִיעַ חַמִּישִׁי
Folio 52a—52b.	דָּקִיעַ שְׁשִׁי.....תָּם
Folio 52b.	הַשְׁבָּעָה בְּלִילָה
	בְּשֵׁם אֱלֹהִי אֱלֹהִים אֱלֹהִי אֲהִיה אֲשֶׁר אֲהִיה יְהִי שְׁדִי אֲדֹנִי צְבָאות יְהִי וְאָוֶן הָא אֲנָלָא אֲנָלָא אֲנָלָאָת אֲנָלָאָת אֲנָלָאָתָן אַלְפָא וְאָוֶן אֲנָלָא אֲנָלָא טְרִינְגְּרָמְטוֹן טְרִינְגְּרָמְטוֹן טְרִינְגְּרָמְטוֹן רְמַטּוֹן גְּרַמְּטוֹן בְּגַרְמְטוֹן טְרִינְגְּרָמְטוֹן טְרִינְגְּרָמְטוֹן הַגְּנוּר אֶל עַלְיוֹן וּכְךָ הַם
Folio 52b.	Concerning the 7 Planets and the various parts of the human organism.
Folio 53a. begins thus:—	סְפִּרְתְּ מְטוּלֹות הַרְוָחָה
	From the end of 53a. to 54b. there are 28 clauses following upon the introductory words אָמֵר בְּאַלְגִּינוֹשׁ

At the end of the 28th the following words occur enclosed in parenthesis:—
 (ימ"ו אחר זה הניח הכותב כתו יוד שיות חלך ולא ידעתני פירושו);
 another proof that this MS. is a copy of an older Hebrew MS., especially as the writer "ימ"ב" uses the word **הכותב**.

Folio 54b (end). The colours of the 7 stars are here given.

Folio 55a. contains the following or "Experiment" of Simon Magus:—

The words which I have enclosed in parenthesis seem a later addition: (ספר הנזקנית עין פיגול מופלא בד"ג ע"ב והוא תחלת ספר זה)

ניסין של שמיעון בנו אריך שיעשה ביום זדק או פארדים בערב ויהיה לך ורשותה נר שעוה בחוללה דולק ועשה עגולה עם קרב כמו שיראה למטה ותרשם בר' הצדדים רושם שלמה וחותמות זדק ונונה כאשר תרתאת לקמן ותบทוב שמות צדי היעלים ר' מורה מערב צון דרום: וכאשר געשת זו עמוד באמצע העגולה ואמור ג' פעמים לא פחות ולא יותר ההשבעה הזאת אשביע אתכם לוציפר וכל חבריך באקלים חיים במלאיכי מעלה ומטה בך וכן וכשתם פ"ס וכו' עוד אשביע אתכם בבל זבוך אדוניכם: עוד אשביע אתכם בשטן אשר בידו מפתחות גהינם עליכם אשביע אתכם בלוציפר פלככם אשביע אתכם בצעול תהום, אשביע אתכם בתרותה ה' שלא יהיה לכם רשותה לעטוד באוויר ולא תחת האוויר ולא בארץ ולא מתחת הארץ ולא בטום ולא מתחת הארץ ולא בשמיים ולא מתחת השמיים ולא בשום מקום בעולם אלא שתבואו מיד אל הרים הנה אתה לוציפר עם חבריך או שתחלש שלשה מעבדך שנגידו לי האמת מכל מה ששאלך מהם בשם אנלא, אנלאין, אנלאן, אנלאוט אגלאוט אגלאטן וכשם אלפא ואו הא וו יוד הא פאהל אלהי אלק' צבאות אליאון וכו' והשمر שלא חישן כי מיר יבוא לוציפר עם חבריו או ישלח ג' שלוחים מחרבו או מעבדיו ויאמרו לך מה הרציה וממה תחפוץ ולמה הבאת אותנו ואו מיד אתה תשאל מהם ג' דברים אשר החזין ויאמרו והאר התשובה תתן להם רשות באיפן הידעו זה ראיו שתעשה ביום זדק או פארדים בהיות הלבנה בתוספת אורה ויעשה בלבד חדש פברוריו או מאיו או אנושמו או איקוטומבריו כאשר הטעש במספר שווה עם הלבנה אם הוא אפשר ואך לא יעשה כאשר הלבנה במלואה והוא ניסין אפיקתי ובחון מרבים והוא הכרה שהחיה נקי וטהיר מארך בוגר ונפש: ולא תשאל יותר מג' שאלות

ששאטו תשאל יותר לא ישבו ולא יתנו דבר י' ורעד כי איזו מדרגה או מין شيئا
בן הרוחות לא יענה יותר משלשה שאלות: ואני הבודב (כך היה כתוב)
עפארתי על גסין בות והו אמתה: והעיגל שלו תבצחו בראש וזה הדרך
בפארכוני וזה גראן:

On the subject of “asking three questions and no more”, the following passage occurs in the *ספר חסידים* (Chasidic book): “בבית הדרש לפני רבינו לא היו מניחים לשאל יותר מ’три שאלות בוגר נ’ ולא שאלת שאמר הקב”ה לשולמה ונום השואלים לחווים בכוכבים אין יכולם לשאל יותר מ’דברים בפעם”.

וְהוּ אַזְעָרֶל שְׁפָעָן מִינּוֹ מַהֲגֵּזֵין
הַבְּתוּב בַּאֲחֹרְיוֹ הַרְפָּא

גְּסִיּוֹן לְאַהֲבָה נִעְלָא מַאֲדָר וְאַבְתַּי
מַאֲדָרְיָנוּ פִּילּוּסּוֹף

Folio 55b. (end) Under the Amulet itself we have
this remark:—
לא כוונתי אותו יפה לבן צירתי יהו

גסzion מנוחה ואמתית Folio 56a—56b. contains

This "Experiment" concludes with the following remarkable confession in parenthesis:—

(זהו הנטיין נלמד משרה אחת שעתודה את הבותב (כך
היה בטוב) ולמד אותו את המשעה הזה והוא אמתה):

בצין לראות רוח במראה
Folio 56b—57a. contains:—
The following passage occurs in the course
of this section:—
אשכחן אתכם הרוחות הנ"ל כולכם ב"ה בבו"

ובארוניכם בלובוך ובתהום ואש וכו' ובשמות ה' אשר הם אש של נהינם וחרב חרדה ושלשת המאסר אשר מפניהם ירעדו כל היזורים.....חכם ונבנה (ר"ל ונבון יפ"י)

Folio 57a. contains another short form of conjuration.
אפן אחר להשבע או להקריש טבעת ביום שבת ושתו כאשר הלבנה בתוספת

Another proof of the Jewish character of this work. (Note that the time for conjuring &c. is after the outgoing of the Sabbath. The Talmud (*Pesahim* 112b) mentions that the **שדים** go about on **מוצאי שבת** and **Wednesday night**).

Folio 57b—58b. deals with the case **אם יחוין אחד** **לזאת מהמאסר באנייה אחת לנדר בציירו אותן בספינה**

At the end of 57b. we have this observation:—
ורע שמצאהי נסח אחר וטובייםaternosהשנים כאחר לערב טלאבם שמה שחויר באחר ימצעו באחרת וזה נסחא של **השניה** ובוון עשייה. **בספינה וכו'**

and at the end of Folio 58a we have the following characteristically Jewish invocation:—

בומן שאתה עושה בספינה התמד התעללה ה' היה נא לרזון לי ושרני כל ימי חי אתה אלהי אברהム אלהי יצחק אלהי יעקב שם נא ברכזך ורחציך עלי אתה האל כל יבול הצל נא את עברך בן אטחך מבל דבר רע ומבל אויב רע ולא יגע כי לעולם ולא יקרב אליו ושלא אראה אותן בנבואות לעשות רצוני והצילני כאשר הצלת טיבאל הצלאך הצעולה ולא יהיה להם כח ויכולת

עלִי כְּמוֹ שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם יְכוֹלָה וְכֹחַ עַלְיוֹ אָמֵן כִּי"ר:

Folio 58b. The greater part of the page is devoted to an illustration of the amulet referring to the ship spoken of above. The heading of this quaint and peculiar illustration is as follows:—
הָא קְמַךְ צְוָרָה הַסְּפִינָה כַּאֲשֶׁר אָתָה
רוֹאָה כִּן הַעֲשָׂה :

Folio 59a. contains 2 illustrations introduced by
אַלְוּ הַחֹוֹתָמוֹת אֲשֶׁר מְחוֹזֵן הֵם these words:—

נְסָחָאוֹת אַחֲרוֹת עַ"ב הַפּוּעַל יִעֲשֶׂה שְׁנִי קְלָפִים וּבְכָל
אַחֲרֵי יִכְתּוּב נְסָחָא אַחֲתָה כְּדִי לְצַאת מְסֻפָּק בְּעַבּוּר הַסְּכָנָה:

Folio 59b. At the head of one of the diagrams on
וְהוּ הַעֲנָל — this page we have the following:

הַשְׁלִישִׁי שִׁיטָרָשָׂם מַעֲבָר הַאַחֲרֵי מִן הַקְלָפָה הַנָּוֶן וְהוּ הוּא
וְלֹא כּוֹנְתִּי אָתוֹ כְּהֹונָן עֵין הַבָּ' בְּדָרְךָ הַסְּמָנוֹן

Folio 60a—60b. שַׁעַר לִילָך בְּתוֹךְ הַעֲנָל בְּאָוֹרֶה:

לֹךְ אֶל מָקוֹם רַחֲבָה כַּאֲשֶׁר הַוְמָן בְּהַיְרָה וּבְלִי רָוח וְאַטּוֹר בְּשֵׁם ד' אֱלֹהִים חַיִם מֶלֶךְ הַעוֹלָמִים וּקְיִם לְנִצְחָה אֶח"ב אָמָר אַיִזָּה מְמוֹרָרִים וּבְסֻפָּר יִאָמֶר בִּידָךְ אַפְקִיר רָוחִי וּבָ' וְאֶחָד"ב אָמָר אָנָא אַדְוֹן הָאָרֶץ
וְאֱלֹהֵי כָל הַיְצָרִים שָׁמַע נָא לְקוֹל הַפְּלָתִי וְחַנְנִי כִּי"ר:

Folio 61a. begins דַע שְׁצִירֵךְ לְבָעֵל הַמְעָשָׂה הוּא שִׁיחָה

חָרוֹץ וַיַּחֲבֵר אֶלְוּ הַשְׁמָוֹת לְשָׁמוֹת אֶחָדִים כִּי יַקְשֵׁה מָאֵר
לְאָדָם לְסִכְלָה כְּחֹותָה הַצְּדִים וּוּרְמָוֹת לְבָם אוֹ לְהַתְּחִכָּר
וּלְגַנּוֹר אֵתֶם בְּשָׁום פְּנִים:

Folio 62a—64b. התְּעֻרּוֹת וּקְרִיאַת יוֹם לְבָנָה וּבָ'

Folio 64b. חותם רוחות הארץיות

Folio 64b—65a. טהרכבת כל' השရיקה

Folio 65a. מככישת ואסור הרוחות.....

 אופן מעשה הספר הוא כדי שלא יטעה בו בעל המעשה.

Folio 65b—66a. זהו מלאת העיגול

Folio 66a. שער להיות לך רוח אחר בטבעת סגור אשר
 הכל לדבר עימיו ביום ובלילה ולטמוד אותה כל מלאות
 העולם אם חפוץ

Folio 66b. שער אחר לראות הרוחות ולדבר אתם והוא סוד
 נפלא..... זה הוא אשר פעלתו פלינ"ש ופיתאנור"ש
 כasher רצוי להשיג דבר מהרווחות והוא סוד נפלא:

Folio 67a. שער להיות בלתי נראה קח תרגול שחור כלו וכו'

 " שער לבות כל ואנחותיהם

Folio 67b. שער לפתח כל המסתננות

Folio 67b—68a. שער להשיג מענה מהרווחות

Folio 68b. שער להזיך שונא

Folio 69a. שער להביא רוח טוב שיניר לך על כל מה
 שתחפשן בלבד מדברי נשים ועשויות רע שלא השאל.....
 ...אח"ב הכרע על ברכך שלשה פעמים והאמר
 ההשבעה הזאת ק'ק'ק' ה' אלקיים צבאות עם יתר
 קדושים החנני נא והשליח לי מניר אחד שיניר לי האמת
 על אשר אשאליהם ולא תפחר כי הוא רוח טוב ותראה
 אותו שיבא מיד אחר התפללה.....וכאשר יבא הוא ילק
 אל התובח ויתפלל ואח"ב יבא אליו אתה תשאלחו
 לשםו והוא יניד לך:

(Cf. Azulai's s.v. Joseph Karo, and the work **מַאֲרֻעָה צְבִי** printed in the **תקעה**)

Folio 69b. is blank.

גיסין באראקון יוכל להעשות בכל פקים בחבריות וולת חבירים ויתר טוב ללא חבירים יהיה לך ראשונה חרב אחד דודה וטביה הטע ועשה עם החרב הזה עגולה אחות... אח"ב יהיה לך קלף ככלב בלתי נולד ורומ' הודהה"ר וכתייב בזה הקלף עם זה הדר הקרטירו האלו... ואמר המומור זהה ג"ט אח"ב אכור ההשבעה חזאת: אשבעך רוח הנקרוא **בראקון** באמונה אשר לך עם חברך השדרה ובכח ואmittiyת אלקים חיים אמת ורחנן ובשלאר ההוא אשר יאמר בקהל הצזרות ליום הדין קומו כל האנשיים ונשים המתו ויאמר באו באו אל הדין הייש לפניו האלהים בורא הכל: ועוד אשבעך בראקון בפלאכי מעלה ומטה ובכל פמשלות וכוחות השדים שתבא מהרה: עוד אשבעיך **בראקון** באלוי המלאכים הקדושים ופשותיהם ואותותיהם בשם רפאל ומשרתו חפתה: גבריאל ומשרתו לבנה: סכאל ומשרתו מארדים: מיכאל ומשרתו ככב: צדיקאל ומשרתו צדק: ענאל ומשרתו נוגה: קפזיאל לנפשי ואברוי בכח אלהים חיים ואמת והוא יכש אותך לבא להשביב לי: עוד אשבעיך ב"ב טולות טshit טא"ב פ"ע"ק גדר"ד ובכח גבריאל המלאך שנתן לך לשמשון ואשר השפיע בఈיה לשלטה הע"ה: עוד אשבעיך **בראקון** באתות ה' הקדושים פ"ו ובסמ' בוזן אשר זה השם יקרא בחזיו הלהלה ולקללו יקומו כל התחמים מובים ורעים ברגע עין ובסמ' שוט"ר אשר בו הבורא ה' אלקים יעשה שלב אבני העולם מכל הבניינים יפלו אחד מול האחר, ויהפכו וילחמו יחד ואו יאמרו החבירות אנותיים אל ההרים בוואו ליפול עלינו ולגביעות תכפו אותן: א.ש.ב. ובשם יאהכלתי נדרבר אשר בו האלקים אחר יום הדין יתרוג השטן עם בחוריו וכל רשעי לב יושעו בנחר דיןור וישטחו בחוריו וניגלו בכבוד אלקים חיים וגאותו שטה יתעננו וינווחו מנוחות עולמים: עוד אשבעיך **בראקון** ברוח הענו עם חבריך ג"ב בה' המברך והטפואר בחדריו מריםו הנורא בעולמו ושמי השמים הנעבד מכל היצירות לעדר ולדור ודורים שתבא טהרה בזורה אנותיות קטנה: עוד אשבעיך **בראקון** בפלאכי השרת הקדושים ובכל שמות ה'

עתבא כהרה ולא יעצר שום עיכוב ושום כנה כלל: עוד אשכלה באראكون
בכל ברואי ה' טעה וטעה (ויפרוש המועלים שיצורים) שתהא מיד בלי איהו
בצורה אנושית קפנה בלי נוק ובל' רעדה והפהודה כלל לא בגופי ולא בנפשו
ולא בשום אבר מאבריו וכו': עוד אשכלה בהפלגה השמהה שנותן ה' למיכאל
המחלך ולגבריאל הפלך בפעלה הקדושה: ואנו מיד יבא רוח אשר הוא חכם (!)
ושומע לפצוחותיך ויגיד לך כל חפצך ויבא בצורה אנושית בכל פעם שתרצה
לדבר עמו ואתה תשאלתו מאשר תבהיר ויענה אכת בעונת ונפש הפיצה:

Folio 70b—71a. שער לנינה,

Folio 71a. התامر על כל זוכיה שידירן נ"פ שידירן
נ"צ זמירא נ"פ אופירא נ"פ דבירא נ"פ והוא
מנדר צחיח עזים מנרב

Hereupon follow nearly 4pp. (71a—72b) of the final Prayer, and conclusion of the former portion of this MS. It goes through the entire alphabet a greater or less number of times, and begins as follows:—
מלך אב"ע, מלך אביך—
מלך אנלא, מלך ארון, מלך אדר, מלך ארך אפים, מלך
אהוב, מלך אהוב, מלך אוטן, מלך אומר וועשה, מלך אוור
עדך, מלך אוור, מלך אחד, מלך אין סוף, מלך אלהיהם, מלך
אלים, מלך אמן, מלך אטנן, מלך אמיין, מלך אמת,
מלך בהיר, מלך בוחר וכו'

(Cf. "The Book of Rasiel" f. 30a, Wilna, 1875.)

After 72b. follow about a dozen pp. in similiar handwriting, though more cramped and closely written, having a fresh pagination.

Folio 1a. has the following heading:— העתק הכתב

שניתן בווינה והוא אישר נתתי לו בעיר פראנה י"א
והוא לא ידע והחוותיה לידיו וקיומתי מזות אכירה וכו':

The "Experiments" which are contained in 7 sections
(f.1a—2b), i.e. on close upon 4pp., begin thus:

נסיין מארך וטוללה המנוגה פעמיים רכבים ע"י אנשים חכמים
ושרים גדרולים להשים רוח חיוני תוך צורה אסוד ועומד בתוכה
משיב על כל אשר הבקש וכל שאלה שישאלתו כל אדם הן חכמתו
ויריעות לעשות ארכימטיא הן למזא ממן ואיך צריך להשביע
להוציאו ובכל שאר השבעות ולהראות בחוש העין תוך המראה
ארדענט: ונראה שאוטר **ארזענט** מה שתרצה נס להشمיע
לאונך, ואת הטלאבה לטודה מפי הפילוסוף הנרול ר' יאורה דיקלוש'
טו', חלקים האלו:

Folio 1b. begins with the Cabbalistic Alphabet:—

החותמות הנז' לעיל

נסיין טלאבתה שהע"ה להביא רוח אחד בלי נוק כלל
Folio 2b. ונראה בלי קרבן בהברחת **השיות** יותן סענה על כל
מכובש בלי שקר וטעות בין מהצלחה בין מהשנתהasha
בין טנטון ולדעת כל עניין טשלום טלאחה מעניין
הריך טגובל הוטן משורות מהקרוב לבא מהארם
מהעברה טטקים לטקום בלי סכנת גוף ונפש.....
(F.3b.) ... ורשות ביר האוטן להתעלל הצלות אחרות
הנבלים בסצר הטעתה שעשה שהע"ה:.....
לא יבוא או תובל להשביע בהשבעה טן הטעתה או
בהשבעות הנז'

נסיין עליה יעה ובצחורה בתכליות הייעתקה

מספר הנק' איריאה ושהטע'ה חיבר אותו
ראשית דבר החק אח' אופט'ה הנקרה ב'א ווירדה'וֹפָפָ
Folio 4a. זונקראת בלשון הקדוש אנטפה וכו'

Half of 5a. is taken up with mystic names and the other half contains an illustration.

The last line, in a later hand, reads thus:—

ע"ב היה כתוב בכתב שהזרתי לו בפרanga יע"א

Folio 5b—6a. is perfectly Jewish in character.

It begins **מנדל** אחר בדוק ומונסה

Folio 6a. has a section of about five lines with the heading **להתורה האמר**

Folio 6a. (7 lines from the bottom) has the heading
לחלוי העינים מסונל; it contains the following

בשם ה' צבאות אלקי ישראל ובשם passage:—

אהיה אשר אהיה ובשם מטטרון ובשם הע"ב של
המבה ובשם אדריבון ובשם שבחי (נ"א שבתי)
ובשם שמויעאל השר הנורול ובשם שמשיאל המלך
ובשם אליהו חנוך הנביא ובשם מיכאל גבריאל
ורופאל ובשם הדרניאל פיסחון מיטמן פיגון

הטלאבים הקדושים וכו'

לטוי שאבל סם המות Folio 6b.

לבקש שאלה מהאדון ועشر

”**קבלת מרבי שלום**

„ להחליים מלך או שלטון או מי שתרצה שיעשה רצונך

Folio 7, has, in a later hand, the following words:—

בָּאָן שִׁיר מֵה שְׁבָתוֹב בְּרוּךְ עַ"א סִיר

referring to the Alphabetic Prayer beginning "מלך אביע" (Vide above, s. Folio 71a).

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

~~OCT 10 1955 F~~

